॥२५॥२६॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभा०षट्षष्टितमोऽध्यायः॥६६॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ थ ॥ तस्मिनिति ॥ १ ॥ २ ॥ १ ॥ १ ॥ शर्तशताशतानि मासिकंवेतनंद विकास अनेनवाससान्छन्नःस्वंह्पंत्रतिपत्स्यसे॥ इत्युक्वात्रद्दौतस्मैदिव्यंवासोयुगंतदा॥ २५॥ एवंनलंचसंदिश्यवासोद्वाचकौरव॥ नागराजस्ततोराजंस्तत्रैवां तरधीयत ॥ २६॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनलोपाख्यानपर्वणिनलकर्कोटकसंवादेषट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ तस्मिन्नंतिहितेनागेप्रययौनैषधोनलः॥ऋतुपर्णस्यनगरंप्राविशदृशमेऽहिन॥१॥सराजानमुपातिष्ठद्वाद्वकोहिमितिबुवन्॥अश्वानांवा बृहदश्वउवाच हनेयुक्तःपृथिव्यांनास्तिमत्समः॥२॥अर्थरुच्छेषुचैवाहंप्रष्टव्योनैपुणेषुच॥अन्नसंस्कारमपिचजानाम्यन्यैविशेषतः॥३॥यानिशिल्पानिलोकेस्मिन्यचै वान्यत्सदुष्करं॥ सर्वयतिष्येतत्कर्तुमृतुपर्णभरस्वमां॥ ४॥ ऋतुपर्णउवाच वसबाहुकभद्रतेसर्वमेतत्करिष्यसि॥शीघ्यानेसदाबुद्धिधियतेमेविशेषतः॥ ॥५॥सत्वमातिष्ठयोगंतंयेनशीघाह्यामम ॥ भवेयुरश्वाध्यक्षोसिवेतनंतेशतंशता॥६॥त्वामुपस्थास्यतश्चैवनित्यंवार्ष्णीयजीवलौ॥एताभ्यांरंस्यसेसार्धव सबैमयिबाहुक॥७॥ बृहदश्वउवाच एवमुक्तोनलस्तेनन्यवसत्तत्रपूजितः॥ऋतुपर्णस्यनगरेसहवार्ष्णीयजीवलः॥८॥सबैतत्रावसद्राजावैदर्भीमनुचि तयन्॥सायंसायंसदाचेमंश्लोकमेकंजगादह॥९॥कनुसाक्षुत्पिपासात्तीश्रांताशेतेतपस्विनी॥स्मरंतीतस्यमंदस्यकंवासाद्योपतिष्ठति॥१०॥एवंबुवंतंरा जानंनिशायांजीवलोववीत्॥कामेनांशोचसेनित्यंश्रोतुमिच्छामिबाहुक॥ ११॥आयुष्मन्कस्यवानारीयामेवमनुशोचसि ॥ तमुवाचनलोराजामंदप्रज्ञ स्यकस्यचित्॥ १२॥ आसीद्दुमतानारीतस्याद्दतरंवचः॥सवैकेनचिद्रथैनतयामंदोव्ययुज्यत॥ १३॥ विप्रयुक्तःसमंदात्माश्रमत्यसुखपीडितः॥दत्यमा नःसशोकेनदिवारात्रमतंद्रितः॥१४॥ निशाकालेस्मरंस्तस्याःश्लोकमेकंस्मगायति॥ सविश्रमन्महींसर्वीकचिदासाद्यकिंचन॥ १५॥ वसत्यनर्हस्तदुःखं भूयएवानुसंस्मरन्॥ सातुतंपुरुषंनारीरुच्छ्रेप्यनुगतावने॥१६॥ त्यकातेनाल्पपुण्येनदुष्करंयदिजीवति॥एकाबालानभिज्ञाचमार्गाणामतथोचिता॥१ ०॥ क्षुतिपासापरीतांगीदुष्करंयदिजीवति॥श्वापदाचरितेनित्यंवनेमहतिदारुणे॥१८॥

शसहस्रंसुवर्णोइत्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ तस्यमंदस्यतंमंदं ॥ उपतिष्ठतिजीवनार्थमितिशेषः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अद्दृतरं दमयंत्यां मिथ्याप्रतिज्ञात्वंस्वस्यानुसंघायेयमुक्तिः व्ययुज्यत